

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

LLU – 4101-08-01/2014

P/14/092

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

ul. Okopowa 7, 20-022 Lublin

T +48 81 461 31 20, F +48 81 461 31 11

llu@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-112, 20-001 Lublin 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

<i>Numer i tytuł kontroli</i>	P/14/092 - Postępowania administracyjne związane z budową i funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej
<i>Jednostka przeprowadzająca kontrolę</i>	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie
<i>Kontrolerzy</i>	1. Dariusz Rogowski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli Nr 90139 z dnia 13.05.2014 r. 2. Katarzyna Durakiewicz, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli Nr 90140 z dnia 13.05.2014 r. (dowód: akta kontroli tom I str. 1-4)
<i>Jednostka kontrolowana</i>	Urząd Miasta Lublin Plac Króla Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin
<i>Kierownik jednostki kontrolowanej</i>	Krzysztof Żuk, Prezydent Miasta Lublin od 13 grudnia 2010 r. (dowód: akta kontroli tom I str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Prezydent Miasta Lublin w okresie 2009-2014 (I półrocze) wykonywał prawidłowo zadania z zakresu prowadzenia spraw dotyczących budowy i funkcjonowania stacji bazowych telefonii komórkowej (dalej „SBTK”), które polegały m.in. na:

- przestrzeganiu przy lokalizacji SBTK warunków zagospodarowania przestrzennego miasta określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (dalej „mpzp”), a w przypadku jego braku w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (dalej „decyzja o ustaleniu lokalizacji”),
- rzetelnej analizie, dokonanej na etapie poprzedzającym budowę SBTK, w zakresie sprawdzenia przedsięwzięcia w zakresie istnienia (bądź braku) przesłanek do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i uzyskania przez inwestorów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (dalej „DŚU”), określonej w art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko¹,
- egzekwowaniu od operatorów sprawozdań (zawierających m.in. wyniki pomiarów) przy składaniu zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych.

Nie realizował jednak skutecznie wszystkich zadań z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej oraz ochrony środowiska, a stwierdzone nieprawidłowości miały charakter powtarzalny i dotyczyły:

- nieprawidłowej kwalifikacji SBTK jako przedsięwzięcia podlegającego procedurze zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych, uregulowanej w art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlanego²,

¹ Dz. U. z 2013 r., poz. 1235, ze zm., dalej „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”.

² Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, ze zm., dalej „Prawo budowlane”.

podczas gdy wiązały się one z wykonywaniem robót budowlanych, o których mowa w art. 28 Prawa budowlanego i wymagały decyzji o pozwoleniu na budowę. Formułując ocenę, NIK uwzględnia jednak, zarówno niejednołitą wykładnię przepisów Prawa budowlanego przez sądy administracyjne, jak i dopuszczanie przez organy administracji publicznej stosowania wobec SBTK uproszczonej procedury³, co utrudniało Prezydentowi Miasta skuteczne wykonywanie zadań organu administracji architektoniczno-budowlanej;

- nierzetelnego sprawdzenia kompletności projektów budowlanych SBTK (art. 35 ust.1 pkt 3 Prawa budowlanego), co skutkowało ich zatwierdzeniem w wydanych pozwoleniach na budowę, pomimo braku opracowań w zakresie branży telekomunikacyjnej sporządzonych przez osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania w tej specjalności (art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. a w związku z art. 34 ust. 2 Prawa budowlanego),
- wyznaczenia obszaru oddziaływania SBTK, przy ustalaniu stron postępowań w sprawie o wydanie pozwolenia na budowę, na kierunkach przebiegu głównych wiązek promieniowania anten (tj. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko⁴), podczas gdy obszar ten wyznacza się zgodnie z mocą i przestrzenną charakterystyką anten, określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów⁵ (tj. graficznym rozkładem pól elektromagnetycznych o wartościach ponadnormatywnych),
- nieprzeprowadzenia weryfikacji i przyjęcia zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych z załączonymi wynikami pomiarów, które nie obejmowały pomiarów przeprowadzonych w budynkach mieszkalnych, tj. nie spełniały wymagań określonych w pkt 13 załącznika Nr 2 do rozporządzenia MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Stwierdzono również nieprawidłowość polegającą na wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji dla budowy SBTK przy ul. Olszewskiego 13 bez uzgodnienia z Zarządem Dróg i Mostów w Lublinie, co naruszało art. 53 ust. 4 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym⁶.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Prawidłowość lokalizacji SBTK zgodnie z zapisami warunków z zakresu zagospodarowania przestrzennego

1.1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin⁷ (dalej „Studium”) oraz w mpzp miasta Lublin⁸ nie ujęto

Opis stanu
faktycznego

³ M.in. stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego wyrażone w piśmie z 13.01.2012 r. nr DPR/INN/022/23/2012, skierowanym do wszystkich wojewodów oraz wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego.

⁴ Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm., rozporządzenie zwane dalej „rozporządzeniem RM z 9.11.2010 r.”.

⁵ Dz. U. Nr 192, poz. 1883, rozporządzenie zwane dalej „rozporządzeniem MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku”.

⁶ Dz. U. z 2012 r., poz. 647, ze zm., ustawa zwana dalej „upizp”.

⁷ Tekst studium – załącznik Nr 1 do uchwały Nr 165/XI/2011 Rady Miasta Lublin z dnia 30 czerwca 2011 r. (ujednolicona forma z wyróżnieniem zmian studium, stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały Nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13 kwietnia 2000 r.).

⁸ Analizie poddano 25 uchwał Rady Miasta Lublin, uchwalających lub zmieniających mpzp, tj. nr: 1641/LIII/2002 (Rady Miejskiej w Lublinie) z 29.08.2002 r., 166/XI/2011 z 30.06.2011 r., 406/XIX/2012 z 29.03.2012 r., 811/XXXII/2013 z 27.06.2013 r., 886/XXXIV/2013 z 17.10.2013 r., 888/XXXIV/2013 z 17.10.2013 r., 1688/LV/2002 (Rady Miejskiej w Lublinie) z 26.09.2002 r., 196/XIII/2007 z 25.10.2007 r., 394/XXII/2008 z 24.06.2008 r., 240/XIV/2011 z 20.10.2011 r., 951/XXXVII/2014 z 16.01.2014 r., 1043/XL/2014 z 10.04.2014 r., 1044/XL/2014 z 10.04.2014 r., 825/XXXV/2005 z 17.11.2005 r., 468/XXI/2012 z 31.05.2012 r., 628/XXIX/2005 z 17.03.2005 r., 343/XIX/2008 z 24.04.2008 r., 374/XVIII/2012 z 23.02.2012 r., 405/XIX/2012 z 29.03.2012 r., 586/XXIV/2012 z 18.10.2012 r., 661/XXVI/2012

szczegółowych zapisów dotyczących ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Dyrektor Wydziału Planowania wyjaśniła, że standardy oraz dopuszczalne poziomy promieniowania elektromagnetycznego zawarte są w przepisach prawa, których zapisów nie przytoczono w Studium i mpzp.

W planie: zmiana mpzp część II – obejmująca południową część ośrodka usługowego „Centrum Zana”⁹, wprowadzono zapisy zakazujące lokalizację wolno stojących masztów telefonii komórkowej oraz masztów telefonii komórkowej na obiektach budowlanych o wysokości poniżej 25 m.

W planach:

- zmiana mpzp część II – obejmująca tereny przeznaczone pod urządzenia energetyki ciepłej, tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną – w rejonie ul. Świtezianki oraz w części wymiennikowni ciepła w rejonie ul. Bursztynowej i Agatowej¹⁰,
- zmiana mpzp część IV – obszar A¹¹

wprowadzono zakaz:

- lokalizacji nowych wolno stojących masztów radiokomunikacyjnych, w tym wież telefonii komórkowej, w terenach mieszkaniowych i w odległości bliższej (od terenów mieszkaniowych) od podanych jako dopuszczalne w opracowywanych raportach lub analizach oddziaływania na środowisko,
- sytuowania anten urządzeń radiokomunikacyjnych, w tym telefonii komórkowej na budynkach i obiektach o wysokich walorach architektonicznych, kulturowych i dominantach wysokościowych, o ile są one widoczne z poziomu terenu,

oraz na terenach zabudowy mieszkaniowej ustalono strefę specjalnej ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym, gdzie dopuszczalna wartość natężenia promieniowania elektromagnetycznego określona jest w obowiązujących przepisach.

W mpzp część VIII – Śródmieście dla terenu dawnego cmentarza unickiego, położonego u zbiegu ulic Unickiej i Walecznych¹² całkowicie zakazano lokalizacji nowych urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Poza tym w planach, na obszarach których przebiegają napowietrzne linie elektromagnetyczne średniego i wysokiego napięcia wprowadzono zapisy dotyczące pasów uciążliwości, w których zachowane zostają dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych oraz istnieje możliwość bezpiecznego wykonywania prac budowlano-montażowych. W zapisach Studium m.in. wskazano przypadki możliwości ograniczenia uciążliwości napowietrznych linii elektroenergetycznych (3.2.10.3. Elektroenergetyka).

(dowód: akta kontroli tom II str. 261-278)

1.2. Na terenie miasta Lublin nie występowały obszary ograniczonego użytkowania w związku z niedotrzymaniem standardów jakości środowiska związanych z wybudowaniem SBTK¹³.

(dowód: akta kontroli tom II str. 261, 264)

1.3. Lokalizacje trzech SBTK¹⁴, wybudowanych na podstawie pozwolenia na budowę, objętych próbą kontrolną, były zgodne z zapisami mpzp. Określona

z 20.12.2012 r., 550/XXIII/2012 z 6.09.2012 r., 889/XXXIV/2013 z 17.10.2013 r., 1018/XXXIX/2014 z 13.03.2014 r., 439/XX/2012 z 26.04.2012 r.

⁹ Uchwała Nr 196/XIII/2007 Rady Miasta Lublin z dnia 25 października 2007 r.

¹⁰ Uchwała Nr 394/XXII/2008 Rady Miasta Lublin z dnia 24 czerwca 2008 r.

¹¹ Uchwała Nr 343/XIX/2008 Rady Miasta Lublin z dnia 24 kwietnia 2008 r.

¹² Uchwała Nr 439/XX/2012 Rady Miasta Lublin z dnia 26 kwietnia 2012 r.

¹³ Art. 73 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232, ze zm.), ustawy zwanej dalej „Poś”.

¹⁴ SBTK przy: ul. Roztocze 4 (dwie SBTK) i Symfonicznej 1. Pozostałe pięć SBTK realizowanych na podstawie pozwolenia na budowę, objętych próbą kontrolną (razem osiem – patrz pkt 2.1. niniejszego wystąpienia pokontrolnego), było zlokalizowanych na terenach Miasta nie objętych mpzp.

w mpzp wysokość zabudowy w sąsiedztwie ww. SBTK była niższa od wysokości umiejscowienia anten. W dokumentacji tych SBTK nie stwierdzono przypadków pokrywania się z zabudową obszarów występowania pól elektromagnetycznych przekraczających standard emisyjny (0,1 W.m²).

(dowód: akta kontroli tom II str. 239)

1.4. W latach 2009 – 2014 (I półrocze) do Urzędu wpłynęło 13 wniosków o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji dotyczących realizacji SBTK, z tego: siedem spraw zostało zakończonych wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji (dwie w 2009 r., dwie w 2010 r. i trzy w 2012 r.), w dwóch sprawach wydano decyzje odmowne (w roku 2009 i 2014), w jednej sprawie wydano decyzję umarzającą postępowanie (w 2011 r.), a trzy sprawy pozostawiono bez rozpatrzenia, w związku z nieuzupełnieniem wniosku (w latach: 2010, 2012 i 2014).

(dowód: akta kontroli tom II str. 305-307)

Badaniu poddano sześć postępowań w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji¹⁵ (w tym jedna decyzja odmowna). Ustalono, że:

- wnioski o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji zawierały elementy wymienione w art. 52 ust. 2 pkt 1 i 2 upizp (w przypadku stwierdzenia braków wzywano wnioskodawców do ich uzupełnienia),
- decyzje o ustaleniu lokalizacji określały warunki i zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy w zakresie ochrony środowiska i zdrowia ludzi wymienione w art. 54 upizp¹⁶,
- strony postępowania administracyjnego określono na podstawie zasięgów PEM (poza inwestorem stroną byli właściciele i użytkownicy nieruchomości położonych w obszarze oddziaływania SBTK – wzdłuż linii wiązki promieniowania),
- o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji i wydania decyzji kończącej postępowanie zawiadamiano w drodze obwieszczenia, informacja w tym zakresie była publikowana również na stronie internetowej (Biuletyn Informacji Publicznej Miasta Lublin) i wywieszana na tablicy ogłoszeń Urzędu,
- inwestor oraz właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości, na których były lokalizowane SBTK, zostali zawiadomieni na piśmie.

(dowód: akta kontroli tom II str. 308-367)

1.5. Objęte badaniem decyzje o ustaleniu lokalizacji dotyczące budowy SBTK były wydawane po zasięgnięciu opinii Wydziału Ochrony Środowiska (dalej „WOS”), m.in. w zakresie poprawności wykonania przez inwestora analizy przedsięwzięcia, co do kwalifikacji do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz, co do tego, czy jest wymagana DŚU.

(dowód: akta kontroli tom II str. 308-312)

Zgodnie z art. 53 ust. 4 pkt 2 upizp decyzja o ustaleniu lokalizacji (nr 214/117)¹⁷ została wydana po uzgodnieniu z Lubelskim Wojewódzkim Konserwatorem

¹⁵ Sprawy: AB-ID-1.7331-65/09 (ul. Kalinowszczyzna 62), AB-ID-1.7331-2172/09 (ul. Poligonowa 54a – sprawa zakończona w 2010 r., wszczęta na wniosek złożony w 2009 r.), AB-ID.6733.2.3.2012 (ul. Nizinna 1), AB-ID.6733.2.18. (ul. Olszewskiego 13), AB-ID.6733.2.221.2012 (ul. Olszewskiego 13 - zmiana lokalizacji) i AB-ID.6733.2.1.2014 (ul. Sierpińskiego 28).

¹⁶ W jednym przypadku (sprawa: AB-ID-1.7331-65/09) zarząd spółdzielni mieszkaniowej złożył odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie (dalej „SKO”) od decyzji ulicp (nr 214/117) dla SBTK na budynku kościoła przy ul. Kalinowszczyzna 62. Wnoszący odwołanie podniósł, że planowana inwestycja nie gwarantuje zapewnienia warunków ujętych w decyzji, a dotyczących m.in. zapewnienia poszanowania interesów osób trzecich w zakresie hałasu, wibracji, zakłóceń elektrycznych i promieniowania. Poza tym, odwołujący wyraził pogląd, iż niezależnie od ustalonych przepisami prawa warunków i norm realizacji takich inwestycji, jak SBTK, powinny być one lokalizowane na terenach całkowicie niezabudowanych. SKO utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję.

¹⁷ Budowa SBTK na wieży kościoła przy ul. Kalinowszczyzna 62 w Lublinie (sprawa AB-ID-1.7331-65/09).

Zabytków¹⁸ (budynek kościoła, na którym miała być instalowana SBTK, wpisany był do rejestru zabytków).

(dowód: akta kontroli tom II str. 309)

Cztery decyzje o ustaleniu lokalizacji, spośród sześciu objętych badaniem, przed ich wydaniem wymagały, stosownie do art. 53 ust. 4 pkt 9 upizp, uzgodnienia z zarządcą drogi. W tym zakresie ustalono, że:

- Zarządowi Dróg i Mostów w Lublinie przekazano projekty trzech decyzji o ustaleniu lokalizacji, z których dwa¹⁹ zostały uzgodnione przez ww. organ. Natomiast w przypadku projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji dotyczącej budowy SBTK na działce nr ew. 26 przy ul. Sierpińskiego 28 w Lublinie²⁰ zarządca drogi odmówił uzgodnienia²¹. W związku z negatywnym stanowiskiem wyrażonym przez organ uzgadniający, 30.04.2014 r. została wydana odmowna decyzja w zakresie ustalenia lokalizacji dla ww. inwestycji. W ocenie Zarządu Dróg i Mostów w Lublinie lokalizacja tej SBTK w projektowanym miejscu mogła mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego, gdyż lokalizacja tego typu obiektów (masztów) wzbudza bardzo duże zainteresowanie użytkowników ruchu drogowego, co w przypadku rozproszenia uwagi mogłoby doprowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Poza tym, proponowana lokalizacja nie zabezpieczała wystarczającej powierzchni dla realizacji poprawnej obsługi komunikacyjnej zarówno samej inwestycji, jak i elementów jej wyposażenia oraz budowa tego obiektu naruszałaby przepisy prawa budowlanego w zakresie lokalizacji obiektów budowlanych w określonej odległości od granic działek;

(dowód: akta kontroli tom II str. 310-312, 325-327, 351-353, 361-366)

- Decyzja o ustaleniu lokalizacji nr 29/12 z 30.03.2012 r. dotycząca budowy SBTK na działce nr ew. 61/12 przy ul. Olszewskiego 13 w Lublinie²² została wydana bez uprzedniego uzgodnienia jej projektu z zarządcą drogi.

(dowód: akta kontroli tom II str. 338-340)

1.6. W próbie objętej kontrolą, projekty decyzji o ustaleniu lokalizacji zostały sporządzone przez osobę wpisaną na listę izby samorządu zawodowego architektów, zgodnie z art. 50 ust. 4 upizp.

(dowód: akta kontroli tom II str. 308-312)

1.7. W okresie 2009 – 2014 (I półrocze) nie było przypadków zawieszania postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczącego SBTK.

(dowód: akta kontroli tom II str. 305, 307, 308-312)

1.8. W ww. okresie w Urzędzie nie przeprowadzono kontroli wewnętrznej w zakresie lokalizacji SBTK zgodnie z zapisami warunków z zakresu zagospodarowania przestrzennego oraz nie rozpatrywano skarg obywateli, załatwianych w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego²³, dotyczących postępowań w sprawie lokalizacji SBTK.

(dowód: akta kontroli tom II str. 198)

¹⁸ Postanowienie z dnia 03.04.2009 r., znak: IN/4003/LU-484/1130/09.

¹⁹ Dotyczące budowy SBTK na działce: nr ew. 6/2 przy ul. Poligonowej 54a w Lublinie (sprawa AB-ID.1.7331.7-13/10) oraz nr ew. 61/12 przy ul. Olszewskiego 13 w Lublinie (sprawa AB-ID.6733.2.221.2012).

²⁰ Sprawa AB-ID.6733.2.1.2014.

²¹ Pismo z 14.04.2014 r., znak: IU-DE.4302.40.2014.

²² Sprawa AB-ID.6733.2.18.2012.

²³ Dz. U. z 2013 r., poz. 267, ustawa zwana dalej „Kpa”.

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Decyzja o ustaleniu lokalizacji nr 29/12 z 30.03.2012 r. dla inwestycji budowlanej polegającej na realizacji SBTK, na działce: nr ewidencyjny 61/12, położonej w Lublinie przy ul. K. Olszewskiego 13 została wydana bez uzgodnienia z Zarządem Dróg i Mostów w Lublinie, co naruszało art. 53 ust. 4 pkt 9 upizp.

Projekt tej decyzji nie został poddany uzgodnieniu przez zarządcę drogi pomimo, że planowana inwestycja miała znajdować się na działce gruntu (obszarze) bezpośrednio przyległej do pasa drogowego drogi publicznej (gminnej) nr 106512 L (działki nr ew. 69) i od której miała być zapewniona obsługa komunikacyjna (dojazd do przedmiotowej SBTK).

Decyzja ta została wydana przez zastępcę dyrektora Wydziału Architektury i Budownictwa (dalej „WAIb”), działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta.

(dowód: akta kontroli tom II str. 329-340)

Zastępca dyrektora WAIb wyjaśnił m.in., że lokalizacja tej stacji została ustalona w odległości ok. 50 metrów od drogi publicznej w otoczeniu zabudowy magazynowej. Art. 53 ust. 4 pkt 9 upizp wskazuje, że uzgodnieniu podlegają inwestycje w obszarach przyległych do pasa drogowego. Warto zwrócić uwagę, iż w przepisie tym nie ma mowy o działce przyległej, a o obszarze przyległym. W sytuacji, gdy brak takiej definicji w upizp – każdy, zarówno organy administracji, jaki i inwestorzy, mają prawo do własnej interpretacji tych przepisów.

(dowód: akta kontroli tom II str. 368, 370)

Projekt ww. decyzji został sporządzony przez inż. architekta, głównego specjalistę w WAIb (osobę wpisaną na listę izby samorządu zawodowego architektów), która wyjaśniła, że analizując proponowany przez inwestora sposób zainwestowania uwzględniła fakt, że projektowany obiekt usytuowano w głębi działki na wydodrębnionym graficznie terenie, który nie przylegał do pasa drogi publicznej. Oznacza to, że dostęp do tej drogi zapewniał temu obszarowi układ dróg dojazdowych wewnątrzzakładowych, z wykorzystaniem istniejących zjazdów publicznych, na warunkach określonych przez właściciela działki/zakładu. Ponadto wyjaśniła, że w jej ocenie, projektowana stacja nie jest obiektem wywołującym istotne zwiększenie natężenia ruchu, bądź wymagającym zastosowania szczególnych, odmiennych od wykorzystywanych na terenie całego zakładu środków transportu drogowego, co pozwoliło na odstępianie od standardowej praktyki uzgadniania projektu decyzji z zarządcą drogi publicznej.

(dowód: akta kontroli tom II str. 371-376, 377-379)

Przy lokalizacji SBTK przestrzegano warunków zagospodarowania przestrzennego Miasta określonych w mpzp oraz prawidłowo prowadzono postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji (poza jednym ww. opisanym przypadkiem).

Ocena cząstkowa

2. Wydawanie pozwoleń na budowę oraz przyjmowanie zgłoszeń wykonania robót budowlanych dotyczących SBTK

2.1. W okresie objętym kontrolą wydano 12 pozwoleń na budowę SBTK (w tym jedna decyzja dotyczyła rozbudowy stacji) oraz przyjęto 15 zgłoszeń wykonania robót budowlanych, w tym dziewięć dotyczących realizacji SBTK od podstaw i sześć dotyczących rozbudowy. Spośród 20 planowanych nowych budów SBTK, w ośmiu przypadkach stacje miały powstać na wolno stojących wieżach

Opis stanu
faktycznego

(wraz z ich budową), a w 12 – miały być zlokalizowane na istniejących obiektach budowlanych.

Kontrolą objęto 15 postępowań prowadzonych w WAiB dotyczących 14 lokalizacji, tj.:

- osiem postępowań o wydanie pozwolenia na budowę SBTk przy: ul. Podzamcze 7 (zakończony decyzją z 4.09.2009 r.²⁴), ul. Kalinowszczyzna 62 (decyzja z 31.12.2009 r.²⁵), ul. Roztocze 4 (decyzja z 25.05.2010 r.), ul. Roztocze 4 (decyzja z 8.09.2010 r.²⁶), ul. Symfonicznej 1 (decyzja z 18.02.2010 r.), ul. Chmielnej 1 (decyzja z 21.09.2010 r.), ul. Nizinnej 1 (decyzja z 23.11.2012 r.), ul. Olszewskiego 13 (decyzja z 19.04.2013 r.),
- siedem zgłoszeń wykonania robót budowlanych dotyczących instalacji SBTk przy: ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (27.07.2010 r.), ul. Narutowicza 58/60 (29.07.2011 r.), ul. Jasnej 6 (12.07.2011 r.), ul. Cichej 5 (1.02.2012 r.), ul. Sławinkowskiej 15a (30.03.2012 r.), al. Kraśnickiej 100 (30.04.2013 r.), ul. Dobrzańskiego 35 (9.08.2013 r.).

(dowód: akta kontroli tom I str. 239-240, 416-420)

2.2. Trzy SBTk (spośród ośmiu realizowanych na podstawie pozwolenia na budowę), zlokalizowane przy ul. Roztocze 4 (dwóch operatorów) i ul. Symfonicznej 1, powstały na terenach objętych mpzp. W czterech postępowaniach inwestorzy dołączyli decyzję o ustaleniu lokalizacji (ul. Podzamcze 7, ul. Kalinowszczyzna 62, ul. Nizinna 1, ul. Olszewskiego 13). W jednym przypadku wydano pozwolenie na rozbudowę SBTk na dachu budynku przy ul. Chmielnej 1 bez uzyskania przez inwestora decyzji o ustaleniu lokalizacji (rozbudowa nie powodowała zmiany zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu).

(dowód: akta kontroli tom I str. 25-26, 53-54, 57-58, 83-84, 114-115, 142, 179-180, 210-211, 403)

Wnioski inwestorów spełniały warunki określone w art. 33 ust. 2 Prawa budowlanego, tj. do wniosków dołączono cztery egzemplarze projektu wraz z opiniami, uzgodnieniami (np. z Lubelskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków), zaświadczenia o wpisie projektantów na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane²⁷.

Dokumentacja techniczna SBTk przy ul. Chmielnej 1 zawierała projekt konstrukcyjny, a także projekt technologiczny montażu urządzeń, anten i instalacji kablowej sporządzony przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami w budownictwie telekomunikacyjnym. W pozostałych siedmiu badanych sprawach autorami projektów budowlanych były osoby posiadające uprawnienia w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, architektonicznej, instalacyjnej w zakresie instalacji elektrycznych. Projekty SBTk przy ul. Podzamcze 7, ul. Kalinowszczyzna 62, ul. Symfonicznej 1, ul. Nizinnej 1 i ul. Olszewskiego 13 oraz dwóch SBTk przy ul. Roztocze 4 nie zawierały opracowań w zakresie branży telekomunikacyjnej sporządzonych przez osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności telekomunikacyjnej.

²⁴ Utrzymana w mocy decyzją Wojewody Lubelskiego z 26.10.2009 r.

²⁵ Utrzymana w mocy decyzją Wojewody Lubelskiego z 2.03.2010 r.

²⁶ Utrzymana w mocy decyzją Wojewody Lubelskiego z 29.11.2010 r.

²⁷ W badanej próbie nie było SBTk stawianych na budynkach mieszkalnych wielorodzinnych.

Opracowania projektowe ośmiu SBTk sporządzone zostały przez osoby wpisane na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, zgodnie z art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego.

Projekty konstrukcyjno-budowlane SBTk przy ul. Podzamcze 7, ul. Kalinowszczyzna 62, ul. Nizinnej 1, ul. Olszewskiego 13, ul. Roztocze 4 (zlokalizowanej na wolno stojącej wieży) zostały sprawdzone, zgodnie z art. 20 ust. 2 Prawa budowlanego, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Zatwierdzono w pozwoleniach na budowę projekty SBTk umieszczone na dachach budynków przy ul. Roztocze 4, ul. Symfonicznej 1, ul. Chmielnej 1, które nie zostały sprawdzone. Ponadto nie zostały sprawdzone - przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych - projekty instalacji elektrycznej SBTk przy ul. Podzamcze 7, ul. Kalinowszczyzna 62, ul. Symfonicznej 1.

Zastępca dyrektora WAIb wyjaśnił, że obowiązek sprawdzenia projektu pod względem zgodności z przepisami (art. 20 ust. 2 Prawa budowlanego) nie dotyczy projektów budowlanych o prostej konstrukcji (aktualnie brak jest ustawowej definicji), a organ administracji architektoniczno-budowlanej przy ocenie kompletności projektu nie stwierdził konieczności sprawdzenia projektu budowlanego.

(dowód: akta kontroli tom I str. 10-22, 35-51, 59-70, 88-95, 120-133, 158-173, 183-199, 212-227, 401, 406-407, tom II str. 227-229)

Strony postępowania administracyjnego o wydanie pozwolenia na przebudowę SBTk przy ul. Chmielnej 1 określono na podstawie przestrzennych zasięgów pól elektromagnetycznych przedstawionych przez inwestora w opracowaniu środowiskowym (w części A: „Analiza Środowiskowa”). W pozostałych siedmiu postępowaniach w sprawie wydania pozwolenia na budowę (SBTk przy ul. Podzamcze 7, ul. Kalinowszczyzna 62, ul. Symfonicznej 1, ul. Nizinnej 1, ul. Olszewskiego 13 i dwie SBTk przy ul. Roztocze 4) stronami postępowania byli właściciele działek położonych pod obszarem oddziaływania stacji na kierunkach przebiegu głównych wiązek promieniowania.

(dowód: akta kontroli tom I str. 6, 31, 58, 83, 114, 142-148, 175, 208)

Wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dla nowo realizowanych SBTk było poprzedzone sprawdzeniem warunków określonych w art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego w zakresie zgodności projektu budowlanego z mpzp lub decyzjami o ustaleniu lokalizacji. Poprzez wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę (trzy przypadki SBTk zlokalizowane na terenie objętym mpzp) nie doprowadzono do utraty lub zmiany istniejącej funkcjonalności terenu.

(dowód: akta kontroli tom I str. 239)

Inwestorzy do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę dołączali dokument²⁸ zawierający analizę zamierzenia w zakresie jego kwalifikacji (bądź braku kwalifikacji) do przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko i wymagających uzyskania przez inwestorów DSU. W analizach tych – po przeprowadzeniu obliczeń – stwierdzano, że miejsca dostępne dla ludności nie występują wzdłuż/w osi głównej promieniowania anten w odległości określonej w rozporządzeniu RM z 9.11.2010 r., a poprzednio w rozporządzeniu

²⁸ SBTk: ul. Kalinowszczyzna 62 – identyfikacja przedsięwzięcia pod względem wymagania sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (28.01.2008 r.), ul. Roztocze 4 (wolno stojąca wieża) – kwalifikacja instalacji (luty 2010 r.), ul. Roztocze 4 (zlokalizowana na budynku) – kwalifikacja przedsięwzięcia (styczeń 2010 r.), ul. Symfoniczna 1 – kwalifikacja przedsięwzięcia (styczeń 2008 r.), ul. Chmielna 1 - analiza środowiskowa i kwalifikacja przedsięwzięcia (czerwiec 2010 r.), ul. Nizinna 1 – analiza instalacji radiokomunikacyjnej (styczeń 2012 r.), ul. Olszewskiego 13 - kwalifikacja przedsięwzięcia (20.08.2012 r.).

Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko²⁹.

Sześć pozwoleń na budowę dotyczących SBTK (z ośmiu objętych kontrolą) wydano po zasięgnięciu opinii WOŚ, m.in. w zakresie poprawności wykonania przez inwestora analizy przedsięwzięcia w zakresie kwalifikacji do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i uzyskania DŚU. Natomiast w przypadku SBTK przy ul. Podzamcze 7 obowiązywała DŚU (wydana 13.08.2007 r.), a do planowanej inwestycji przy ul. Kalinowszczyzna 62 wydano decyzję umarzającą postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (19.02.2008 r.) z powodu zmiany przepisów³⁰ i ustalenia braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

(dowód: akta kontroli tom I str. 27-29, 55-56, 76-82, 103-112, 116, 134-141, 143-157, 178, 200-207, 228-234, 239)

W pozwoleniach na budowę SBTK na wolno stojących wieżach, tj. przy ul. Roztocze 4, ul. Nizinnej 1, ul. Olszewskiego 13 nałożono obowiązek uzyskania pozwolenia na użytkowanie (art. 55 Prawa budowlanego) oraz nałożono obowiązek ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego (art. 19 Prawa budowlanego i § 2 ust. 1 pkt 3 lit. „a” rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego³¹).

(dowód: akta kontroli tom I str. 57-58, 208-209, 175-177)

Decyzje o pozwoleniu na budowę SBTK były wydane w terminie do 65 dni od dnia złożenia wniosku.

W jednym przypadku Wojewoda Lubelski uchylił zaskarżoną decyzję w całości (decyzja z 30.03.2010 r. udzielająca pozwolenia na budowę SBTK przy ul. Roztocze 4 zlokalizowanej na budynku) i przekazał do ponownego rozpatrzenia ze względu na brak możliwości oceny w zgromadzonym materiale dowodowym, czy w postępowaniu brali udział wszyscy właściciele działek znajdujących się w strefie oddziaływania projektowanego obiektu.

(dowód: akta kontroli tom I str. 239, 335-338)

2.3. W badanych siedmiu zgłoszeniach wykonania robót budowlanych polegających na instalowaniu SBTK na istniejących obiektach budowlanych określono rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Zgłoszenia zawierały dokumenty wymagane art. 30 ust. 2 Prawa budowlanego, tj. oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, dokumentację techniczną oraz analizę przedsięwzięcia w zakresie kwalifikacji do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i uzyskania DŚU. W analizach tych (przedłożonych przez operatora) stwierdzono, że stacje te nie kwalifikowały się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymagały DŚU.

(dowód: akta kontroli tom I str. 240-382)

W dwóch przypadkach (SBTK przy ul. Bohaterów Monte Cassino 53 i ul. Sławinkowskiej 15a) operator dołączył opinie WOŚ o braku konieczności

²⁹ Dz. U. Nr 257, poz. 2573, ze zm., zwane dalej „rozporządzenie RM z 9.11.2004 r.”.

³⁰ Od 31.08.2007 r. zmieniły się wymagania kwalifikujące planowane inwestycje do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zawarte w § 2 i § 3 rozporządzenia RM z 9.11.2004 r.

³¹ Dz. U. Nr 138, poz. 1554.

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i uzyskania DŚU. W pozostałych pięciu przypadkach (SBTK przy ul. Narutowicza 58/60, ul. Jasnej 6, ul. Cichej 5, al. Kraśnickiej 100, ul. Dobrzańskiego 35) organ administracji architektoniczno-budowlanej samodzielnie uznał, na podstawie przedstawionych przez inwestorów opracowań³², że planowane przedsięwzięcia nie będą oddziaływały znacząco na środowisko. Dokumenty te określały m.in. parametry techniczne anten: rodzaje i liczbę anten, emisję pola elektromagnetycznego przez poszczególne anteny, umiejscowienie inwestycji, odległość instalacji od miejsc dostępnych dla ludzi, azymut promieniowania, wysokość zawieszenia anten. Z wyjaśnień zastępcy dyrektora WAIb wynika, że do obowiązków organu administracji architektoniczno-budowlanej należy sprawdzenie i weryfikacja przedłożonych przez inwestora dokumentów, opinia WOŚ nie jest wymagana przepisami prawa, a ww. sprawach dokonano konsultacji z WOŚ bez zachowania formy pisemnej.

(dowód: akta kontroli tom I str. 242, 253-262, 265-271, 297-304, 317-325, 327, 336-347, 351-359, 410)

W przypadku budynku mieszkalnego (SBTK przy ul. Cichej 5) z oświadczenia złożonego przez inwestora wynikało, że zgody na roboty budowlane udzieliłi współwłaściciele nieruchomości.

(dowód: akta kontroli tom I str. 306)

2.4. Do dwóch jednostek organizacyjnych Urzędu Miasta wpływały dokumenty dotyczące realizacji i eksploatacji SBTK. WAIb prowadził postępowania związane z planowanymi inwestycjami (w zakresie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, wydania pozwolenia na budowę, przyjęcia zgłoszenia wykonania robót budowlanych). WOŚ przyjmował zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne złożone przez operatorów na podstawie art. 152 ust. 1 Poś oraz informacje o zmianie danych w zgłoszeniu (art. 152 ust. 6 pkt 2 Poś³³).

Badanie zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych (45 dokumentów opisanych w punkcie 3.2 wystąpienia) wykazało, że operatorzy wykonywali roboty związane ze zmianą anten sektorowych (parametrów charakterystycznych instalacji), skutkujących zwiększeniem obszaru oddziaływania SBTK, bez uzyskania pozwolenia na budowę lub dokonania zgłoszenia robót budowlanych. W 14 przypadkach suma równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP³⁴) zainstalowanych anten sektorowych była wyższa od początkowo deklarowanej. Wzrost mocy wynosił od 35% do 862%.

Od momentu budowy lub wykonania robót budowlanych nastąpiło zwiększenie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) anten sektorowych SBTK³⁵ przy: ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (zgłoszenie wykonania robót budowlanych z 2010 r.) – o 206%³⁶, ul. Cichej 5 – o 80%³⁷, ul. Roztocze 4

³² „Kwalifikacja przedsięwzięcia budowy SBTK” (ul. Narutowicza 58/60”), „Kwalifikacja przedsięwzięcia budowy SBTK” (ul. Jasna 6), „Analiza instalacji radiokomunikacyjnej pod względem oddziaływania na środowisko” (ul. Cicha 5), „Kwalifikacja instalacji radiokomunikacyjnej pod względem oddziaływania na środowisko” (ul. Dobrzańskiego 35), „Kwalifikacja instalacji radiokomunikacyjnej pod względem oddziaływania na środowisko” (al. Kraśnicka 100).

³³ Od 5.09.2014 r., zgodnie z art. 152 ust. 6 pkt 2 Poś, prowadzący instalację jest obowiązany dokonać ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiana wprowadzona w instalacji ma charakter istotnej zmiany.

³⁴ Effective Isotropical Radiated Power.

³⁵ Dokumenty źródłowe w aktach kontroli: tom I str. 77-82, 104-113, 134-141, 144-157, 200-207, 253-262, 317-325, 435-453, 454-487, 488-494, 507-519, 527-541, 555-568.

³⁶ EIRP deklarowana w zgłoszeniu budowlanym (2010 r.) wynosiła 14.768 W, a w zgłoszeniu instalacji (2013 r.) – 45.222 W.

³⁷ EIRP z trzech anten deklarowana w zgłoszeniu budowlanym (2012 r.) wynosiła 9.400 W, a w zgłoszeniu instalacji z 4.03.2014 r. – EIRP z sześciu anten to 16.929 W.

(zlokalizowanej na wolno stojącej wieży) – o 230%³⁸, ul. Roztocze 4 (zlokalizowanej na budynku) – o 156%³⁹, ul. Symfonicznej 1 (pozwolenie na budowę z 2010 r.) – o 79%⁴⁰, ul. Chmielnej 1 – o 35%⁴¹, ul. Nizinnej 1 – o 158%⁴².

Ponadto analiza zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych wykazała, że od złożenia pierwszego zgłoszenia nastąpiło zwiększenie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) anten sektorowych SBTK⁴³ przy: ul. Lubomelskiej 14 – o 107%⁴⁴, ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (stacja powstała przed 2009 r.) – o 418%⁴⁵, ul. Zana 11 (operator A) – o 778%⁴⁶, ul. Zana 11 (operator B) – o 328%⁴⁷, ul. Głowackiego 35 (operator A) – o 862%⁴⁸, ul. Głowackiego 35 (operator B) – o 81%⁴⁹, ul. Głowackiego 35 (operator C) – o 293%⁵⁰.

(dowód: akta kontroli tom II str. 244-250)

Modyfikacje polegające na zwiększeniu liczby anten oraz wielkości emisji pola elektromagnetycznego w ww. 14 przypadkach nie były przedmiotem kolejnych wniosków operatorów o pozwolenie na budowę, ani zgłoszeń zamiaru wykonania robót budowlanych. Tym samym, ocenie organu administracji architektoniczno-budowlanej nie poddano kwestii zmienionego obszaru oddziaływania SBTK na sąsiednie nieruchomości. Nie przedkładano również dokumentów pozwalających na zweryfikowanie, czy w związku ze zwiększeniem mocy anten spełnione zostały przesłanki decydujące o konieczności uzyskania DŚU w związku z osiągnięciem przez przedsięwzięcie kolejnych progów określonych w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia RM z 9.11.2010 r., a w rezultacie ewentualnego obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę⁵¹.

W WAIb i WOŚ nie konfrontowano parametrów stacji bazowych w kształcie, zatwierdzonym decyzjami o udzieleniu pozwolenia na budowę lub przyjętym w zgłoszeniach wykonania robót budowlanych, z parametrami faktycznie zainstalowanych urządzeń, wskazywanymi w przedkładanych przez operatorów zgłoszeniach instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne.

Z wyjaśnień Sekretarza Miasta (z up. Prezydenta Miasta) wynika, że WAIb i WOŚ mają ściśle określone uprawnienia wynikające z przepisów, w przypadku SBTK kopie dokumentów (uprawnień operatorów) przekazywane są z WAIb do WOŚ, a WOŚ przyjmuje zgłoszenia instalacji wytwarzających PEM i sprzeciw może być dokonany w ściśle określonych przypadkach (ustawodawca nie zaliczył do nich zmiany parametrów urządzeń emisyjnych). Sekretarz Miasta (z up. Prezydenta Miasta) wskazał, że brakuje normy prawnej pozwalającej

³⁸ EIRP deklarowana w pozwoleniu na budowę (2010 r.) wynosiła 9.566 W, a w zgłoszeniu instalacji (2013 r.) – 31.646 W.

³⁹ EIRP deklarowana w pozwoleniu na budowę (2010 r.) wynosiła 12.725 W, a w zgłoszeniu instalacji z 23.01.2014 r. – 32.559 W.

⁴⁰ EIRP deklarowana w pozwoleniu na budowę (2010 r.) wynosiła 5.971 W, a w zgłoszeniu instalacji (2013 r.) – 10.665 W.

⁴¹ EIRP deklarowana w pozwoleniu na budowę (2010 r.) wynosiła 9.969 W, a w zgłoszeniu instalacji (2013 r.) – 13.502 W.

⁴² EIRP deklarowana w pozwoleniu na budowę (2012 r.) wynosiła 21.822 W, a w zgłoszeniu instalacji z 15.04.2014 r. – 56.235 W.

⁴³ Dokumenty źródłowe w aktach kontroli: tom II str. 1-8, 52-65, 66-71, 109-164.

⁴⁴ EIRP w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 12.528 W, a w zgłoszeniu (2013 r.) – 25.920 W.

⁴⁵ EIRP z trzech anten w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 3.891 W, a w zgłoszeniu (2013 r.) z sześciu anten – 20.142 W.

⁴⁶ EIRP z trzech anten sektorowych w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 4.170 W, a w zgłoszeniu z 22.04.2014 r. z dziesięciu anten – 36.603 W. Operator złożył także zgłoszenie z 23.02.2012 r. – trzy anteny sektorowe o łącznej mocy 4.862 W, zgłoszenie z 19.12.2012 r. – sześć anten sektorowych o łącznej mocy 19.041 W.

⁴⁷ EIRP w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 4.916 W, w zgłoszeniu (2012 r.) – 21.051 W.

⁴⁸ EIRP w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 5.946 W, w zgłoszeniu (2012 r.) – 57.198 W.

⁴⁹ EIRP w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 11.050 W, w zgłoszeniu (2012 r.) – 19.973 W.

⁵⁰ EIRP z trzech anten sektorowych w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wynosiła 8.332 W, w zgłoszeniu (2013 r.) z sześciu anten – 32.705 W.

⁵¹ Zgodnie z art. 29 ust. 3 Prawa budowlanego, pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 o udostępnianiu informacji o środowisku.

organowi ochrony środowiska (WOS) na przeprowadzenie analizy zgodności dokumentacji pod kątem przypuszczenia o ewentualnym naruszeniu przepisów budowlanych, organ administracji architektoniczno-budowlanej (WAIb) nie posiada wiedzy i prawa do żądania udostępniania zgłoszeń instalacji, a istnienie dobrej praktyki w przekazywaniu dokumentów z WAIb do WOS nie może powodować skutków prawnych w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez organ ochrony środowiska (art. 152 ust. 4a Poś pozwala wyłącznie na weryfikację zgodności zgłoszenia z wymaganiami ochrony środowiska). Ponadto Sekretarz Miasta (z up. Prezydenta Miasta) stwierdził, że organy działają na podstawie przepisów i brak jest podstaw do zawiadomienia Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego o możliwości wykonania robót w warunkach „samowoli budowlanej” w sytuacji, gdy organ administracji nie dysponuje materialnymi przesłankami wskazującymi, iż do takiego naruszenia potencjalnie mogło dojść.

(dowód: akta kontroli tom II str. 234-235, 238-239)

Analiza dokumentacji znajdującej się w WAIb i WOŚ wykazała również, że operatorzy składali zgłoszenia instalacji wytwarzających PEM bez uzyskania pozwolenia na budowę i dokonania skutecznego zgłoszenia wykonania robót budowlanych:

- 1) ul. Lubomelska 14 - wydano decyzję (2008 r.) wnoszącą sprzeciw w sprawie robót budowlanych objętych zgłoszeniem, operator w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazał EIRP z sześciu anten wynoszącą 12.528 W (maksymalna moc anteny 2.654 W),
- 2) ul. Bursztynowa 20 - wybudowano SBTK na dachu dzwonnicy kościoła i w tym zakresie wydano decyzję (2013 r.) udzielającą pozwolenia na budowę instalacji elektrycznej zasilającej urządzenia, operator w zgłoszeniu instalacji z 17.02.2014 r. wykazał EIRP z sześciu anten wynoszącą 30.717 W (maksymalna moc anteny 6.779 W),
- 3) ul. Olszewskiego 13 - złożono zgłoszenie wykonania tymczasowego obiektu budowlanego (zainstalowania urządzeń tymczasowej przewoźnej SBTK w okresie 21.12.2012 r. – 19.04.2013 r., trzy anteny sektorowe o pojedynczych mocach 9.094 W miały być zawieszane na wysokości 18 m n.p.t., ukierunkowane na azymuty 110°, 230°, 350°), a następnie poinformowano WAIb o demontażu stacji w dniu 16.04.2013 r., do WOŚ wpłynęło w stosunku do tej „zdemontowanej” już SBTK zgłoszenie instalacji z 13.05.2013 r.

(dowód: akta kontroli tom I str. 521-526, tom II str. 1-2, 23-25, 202-217, 240-243)

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego miasta Lublin (dalej „PINB”) przeprowadził, na zlecenie NIK, kontrolę legalności wykonania robót budowlanych związanych z budową/rozbudową wybranych SBTK⁵². W wyniku przeprowadzonych kontroli, PINB, w jednym przypadku (SBTK przy ul. Lubomelskiej 14), stwierdził, że roboty budowlane, polegające na wykonaniu konstrukcji masztowych na dachu istniejącego budynku i montażu urządzeń stacji zostały wykonane bez wymaganego prawem pozwolenia na budowę i stanowią bezsporną samowolę budowlaną. W pozostałych, skontrolowanych przypadkach PINB nie stwierdził działań inwestorów w warunkach „samowoli budowlanej”. Według PINB, roboty te zostały wykonane legalnie, tj. na podstawie pozwolenia na budowę lub ich zgłoszenia. PINB uznał również, że instalowanie

⁵² W dniu 24.06.2014 r. NIK zleciła, na podstawie art. 12 pkt 3 ustawy o NIK, przeprowadzenie kontroli legalności wykonania robót budowlanych dotyczących ośmiu SBTK, tj. przy ul.: Bohaterów Monte Casino 53, Cichej 5, Roztocze 4 (dwóch operatorów), Chmielnej 1, Symfonicznej 1, Bursztynowej 20 i Lubomelskiej 14.

urządzeń o wysokości mniejszej od 3 metrów na obiektach budowlanych oraz zmiana samych urządzeń w legalnie istniejącej SBTk nie wymaga pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia robót budowlanych.

(dowód: akta kontroli tom II str. 394-416)

2.5. W badanym okresie nie przeprowadzono w Urzędzie kontroli wewnętrznych w zakresie prawidłowości wydawania pozwoleń na budowę i przyjmowania zgłoszeń budowlanych dotyczących SBTk oraz nie rozpatrywano skarg obywateli, załatwianych w trybie Kpa, dotyczących postępowań w sprawie budowy SBTk.

(dowód: akta kontroli tom II str. 198)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Kwalifikowanie SBTk jako przedsięwzięć podlegających procedurze zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych uregulowanej w art. 29 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b) Prawa budowlanego, podczas gdy wiązały się one z wykonywaniem robót budowlanych, o których mowa w art. 28 Prawa budowlanego, a więc wymagających decyzji o pozwoleniu na budowę. Skutkowało to niezgłoszeniem sprzeciwu w stosunku do siedmiu zgłoszeń wykonania robót budowlanych polegających na budowie stacji bazowych telefonii komórkowych na istniejących obiektach budowlanych (art. 30 ust. 6 pkt 1 Prawa budowlanego).

W ocenie NIK, SBTk nie mieszczą się w pojęciu urządzenia budowlanego, zdefiniowanego w art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego, przede wszystkim z uwagi na brak ich funkcjonalnego związku z obiektem budowlanym. Są one natomiast urządzeniami technicznymi służącymi innym celom, a tym samym stanowią odrębne obiekty budowlane⁵³. Wprawdzie ustawodawca nie wymienia SBTk w katalogu obiektów budowlanych wskazanych w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, to katalog ten nie jest katalogiem zamkniętym i obejmuje również całości techniczno-użytkowe, jaką jest stacja bazowa. Mając powyższe na uwadze, NIK podziela wyraźnie zarysowane stanowisko w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, zgodnie z którym SBTk wraz z realizacją masztów i montażem anten wykracza poza pojęcie „instalacji na obiektach urządzeń budowlanych” i niezależnie od tego czy jest wykonana na budynku lub jako wolno stojące urządzenie wymaga uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę. Podkreślenia wymaga ponadto, iż przypadki wymienione w art. 29 Prawa budowlanego są wyjątkami od zasady wyrażonej w art. 28 tej ustawy, zgodnie z którą wykonanie robót budowlanych wymaga pozwolenia na budowę. W systemie prawa wyjątki od zasady, z uwagi na swój charakter, nie mogą być zaś interpretowane rozszerzająco. Stąd przepis art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego, odnoszący się do instalowania urządzeń na budynku, nie może znaleźć zastosowania do zwolnienia od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę całości stacji. Dostrzegając odmienny pogląd, jaki pojawił się wcześniej w orzecznictwie, NIK zauważa jednak, że przedmiotowa wykładnia przepisów Prawa budowlanego znajduje oparcie w ugruntowanym już poglądzie sądów administracyjnych, zachowującym aktualność również w stanie prawnym po nowelizacji art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego⁵⁴.

⁵³ Por. wyrok NSA z dnia 25.11.2008 r. sygn. akt II OSK 1458/07, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 28.01.2014 r. sygn. akt II SA/Wr 756/13, wyrok NSA z dnia 27.09.2012 r. sygn. akt II OSK 1013/11. Wszystkie te wyroki zostały opublikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

⁵⁴ Por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 23.07.2014 r. sygn. akt II SA Gd 329/14 oraz wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 05.08.2014 r. sygn. akt II SA/Wr 396/14. Wyroki te zostały opublikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Ustalając przyczyny przedmiotowej nieprawidłowości NIK uwzględnia wyjaśnienia zastępcy dyrektora WAIb wskazujące na niejednorodną wykładnię art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego, stanowiącą barierę w wykonywaniu zadań właściwych dla organu administracji architektoniczno-budowlanej w załatwianiu spraw związanych z lokalizowaniem SBTk. Zastępca dyrektora powołał się na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego⁵⁵ i orzecznictwo sądów administracyjnych⁵⁶, zgodnie z którym instalacja masztu antenowego na dachu budynku nie stanowi obiektu wskazanego w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, a roboty budowlane polegające na instalowaniu konstrukcji wsporczej, anten i innych elementów SBTk na istniejącym obiekcie budowlanym mieszczą się w pojęciu „instalowanie urządzeń na obiektach budowlanych” i wymagają zgłoszenia na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego. Dodatkowo w wyjaśnieniach wskazał, że z analizy materiałów dołączonych do zgłoszeń wynika, że mocowanie konstrukcji wsporczych miało się odbyć poprzez zakotwienie trzpieni lub mocowanie szpilek z prętów gwintowych i żadna ze stacji nie ingerowała w istniejący budynek w takim stopniu, który powodowałby jego przebudowę czy rozbudowę.

(dowód: akta kontroli tom I str. 240, 404, 406-407, tom II str. 382-383)

2. Nierzetelne sprawdzenie kompletności siedmiu projektów budowlanych SBTk (art. 35 ust.1 pkt 3 Prawa budowlanego), co skutkowało ich zatwierdzeniem w wydanych pozwoleniach na budowę pomimo braku opracowań w zakresie branży telekomunikacyjnej sporządzonych przez osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania w tej specjalności (art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. a w związku z art. 34 ust. 2 Prawa budowlanego).

Zastępca dyrektora WAIb wyjaśnił, że do podstawowych obowiązków projektanta (art. 20 Prawa budowlanego) należy opracowanie projektu budowlanego oraz zapewnienie (w razie potrzeby) udziału w opracowaniu projektu osób posiadających uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności, a w przypadku systemu antenowego były to gotowe zestawy urządzeń radiokomunikacyjnych umieszczone na konstrukcjach wsporczych i podłączone do sieci. Według zastępcy dyrektora opracowanie telekomunikacyjne stanowi powielenie danych katalogowych i trudno mówić w tym przypadku o projektowaniu. Dodatkowo z wyjaśnień wynika, że ustawodawca zamierzał uprościć procedury związane z budową stacji i zmienił treść art. 29 ust. 2 pkt 15 (ustawa z 7.05.2010 r. o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych⁵⁷), wprowadzając możliwość instalacji urządzeń na podstawie zgłoszenia budowlanego i nielogicznym byłoby, gdyby dla instalacji tego samego systemu antenowego wymagać opracowania branży telekomunikacyjnej (pozwolenie na budowę), a w przypadku przyjmowania zgłoszeń budowlanych odstąpić od wymagania od inwestorów takiego projektu technologicznego.

(dowód: akta kontroli tom I str. 10-22, 35-51, 59-70, 88-95, 120-133, 183-199, 212-227, 401, 406-407)

Przepisy artykułu 34 ust. 2 i 4 Prawa budowlanego stanowią jednak, że zakres i treść projektu budowlanego powinny być dostosowane do specyfiki i charakteru obiektu oraz stopnia skomplikowania robót budowlanych, a projekt budowlany podlega zatwierdzeniu w decyzji o pozwoleniu na budowę. Zgodnie z art. 14

⁵⁵ Pismo z 13.01.2012 r., w którym GINB wskazuje, że instalacja stacji bazowych na istniejącym obiekcie podlega co do zasady procedurze zgłoszenia.

⁵⁶ Np. wyrok WSA w Krakowie (II SA/Kr 1216/13) – opublikowany w bazie Lex nr 1493080, wyrok WSA w Poznaniu (II SA/Po 528/12) – Lex nr 1223315.

⁵⁷ Dz.U. Nr 106, poz. 675 ze zm.

ust.1 pkt 4 lit. a Prawa budowlanego, uprawnienia budowlane są udzielane w specjalności telekomunikacyjnej.

3. Wyznaczenie (w siedmiu postępowaniach o wydanie pozwolenia na budowę) obszaru oddziaływania SBTK (terenu wyznaczonego w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zagospodarowaniu tego terenu) na kierunkach przebiegu głównych wiązek promieniowania anten (tj. na podstawie rozporządzenia RM z 9 listopada 2010 r.), podczas gdy obszar ten wyznacza się zgodnie z mocą i przestrzenną charakterystyką anten, określoną w rozporządzeniu MŚ z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (graficznym rozkładem pól elektromagnetycznych o wartościach ponadnormatywnych).

Według zastępcy dyrektora W AiB, dla potrzeb prowadzonych postępowań przyjmowano, że ponadnormatywne oddziaływanie pól znajdować się będzie tylko wzdłuż osi głównych wiązek promieniowania i tylko właściciele tych nieruchomości traktował jako strony, a Wojewoda Lubelski jako organ wyższej instancji uznawał taki sposób wyznaczania stron postępowania za prawidłowy.

Przyjmowany przez organ administracji architektoniczno-budowlanej sposób wyznaczania obszaru oddziaływania SBTK, nie spowodował w tych przypadkach negatywnych konsekwencji w postaci niewyznaczenia wszystkich stron postępowania i naruszenia art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego, ale ograniczenie obszaru oddziaływania do kierunku przebiegu głównych wiązek promieniowania może spowodować pominięcie nieruchomości zlokalizowanej w pobliżu SBTK w obrębie jej przestrzennego oddziaływania.

(dowód: akta kontroli tom I str. 6, 31, 58, 83, 114, 175, 208, tom II str. 226-227)

Ocena cząstkowa

Prezydent Miasta prawidłowo wykonywał zadania w obszarze wydawania pozwoleń na budowę w zakresie terminowego prowadzenia postępowań w sprawie wydawania pozwoleń na budowę, sprawdzania zgodności projektów budowlanych z mpzp lub decyzjami o ustaleniu lokalizacji. Rzetelnie analizowano wnioski inwestorów w zakresie spełniania wymogów określonych w Prawie budowlanym, a rozstrzygnięcia w tym zakresie odpowiadały przepisom tej ustawy (poza opisanymi powyżej nieprawidłowościami).

Prezydent Miasta nie w pełni skutecznie realizował zadania organu administracji architektoniczno-budowlanej w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących budowy SBTK, bowiem nierzetelnie sprawdzano kompletność projektów budowlanych i zatwierdzano je, pomimo braku opracowań w zakresie branży telekomunikacyjnej oraz nie wyznaczano obszaru oddziaływania SBTK według graficznego rozkładu pól elektromagnetycznych o wartościach ponadnormatywnych.

W przypadku uproszczonej procedury zgłoszeniowej, dopuszczano możliwość budowy SBTK na podstawie zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych, co w ocenie NIK, nie znajdowało oparcia w przepisach Prawa budowlanego. Jako przyczynę, NIK uznaje jednak niejednorodność w badanym okresie wykładnię przepisów Prawa budowlanego, dokonywaną zarówno przez organy administracji publicznej, jak i przez sądy administracyjne.

W postępowaniach w sprawie wydania pozwolenia na budowę, jak i w toku procedury zgłoszeniowej, analizowano planowane przedsięwzięcia w zakresie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz, czy jest wymagana DŚU. NIK zauważa jednak, że analizy w tym zakresie dotyczyły parametrów SBTK zadeklarowanych przez inwestora na etapie budowy. Nie były zaś

ponawiane po istotnym zwiększeniu w późniejszym okresie mocy EIRP anten sektorowych stacji (nawet o kilkaset procent), powodującym poszerzenie się zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Brakowało kolejnych analiz w zakresie możliwości korzystania z prawa własności przez właścicieli nieruchomości będących w zasięgu oddziaływania SBTK o zwiększonym zakresie oddziaływania. Stosując przepisy Prawa budowlanego w obecnym brzmieniu, inwestorzy nie inicjowali bowiem kolejnych postępowań przed organem administracji architektoniczno-budowlanej. W ramach przedkładanych, kolejnych zgłoszeń środowiskowych podawali oni zwiększone parametry charakterystyczne anten, bądź zwiększenie ilości anten oraz deklarowali, że przedsięwzięcie nie wymaga uzyskania DŚU.

Oddziaływanie SBTK na sąsiednie nieruchomości, w rozumieniu art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego, nie było w ogóle badane w sytuacjach, gdy anteny były instalowane jako urządzenia o wysokości nieprzekraczającej trzech metrów, z uwagi na traktowanie ich – w myśl art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b) Prawa budowlanego – przez inwestorów, organ administracji architektoniczno-budowlanej oraz organ nadzoru budowlanego, jako niewymagających, ani zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych, ani pozwolenia na budowę. W ocenie NIK, uniemożliwiało to Prezydentowi Miasta skuteczne wykonywanie zadań organu administracji architektoniczno-budowlanej, polegających w tym przypadku na analizie, w ramach postępowania administracyjnego, czy dane zamierzenie budowlane nie wpłynie w niedopuszczalny sposób na możliwość przyszłego zagospodarowania terenów sąsiednich, a tym samym nie spowoduje nadmiernego ograniczenia praw do korzystania z tych nieruchomości.

3. Przestrzeganie przepisów prawa, procedur i wymagań ochrony środowiska przy sytuowaniu i eksploatacji SBTK

Opis stanu faktycznego

3.1. W okresie objętym kontrolą w zakresie przedsięwzięć dotyczących SBTK nie przeprowadzono oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz nie wydano decyzji ustalających środowiskowe uwarunkowania.

(dowód: akta kontroli tom II str. 192)

3.2. W okresie 2011 – 2014 (I półrocze) złożono 407 zgłoszeń instalacji wywarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych w zgłoszeniu⁵⁸ (zgłoszenia i informacje zwane dalej „zgłoszeniami instalacji wytwarzającymi PEM”), w tym 232 zgłoszenia instalacji wywarzające PEM dotyczyły nowo zrealizowanych lub zmodyfikowanych (przebudowanych, rozbudowanych) SBTK bez pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych⁵⁹.

(dowód: akta kontroli tom II str. 386)

Kontrolą objęto 45 zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM dotyczących 23 SBTK⁶⁰. Zgłoszenia instalacji wytwarzających PEM zawierały informacje określone w art. 152 ust. 2 Poś oraz w załączniku Nr 2 (pkt 2) rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie zgłaszania instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne⁶¹. W zgłoszeniach tych podawano m.in. wielkość i rodzaj emisji, opis stosowanych metod ograniczania tej emisji,

⁵⁸ W 2011 r. – 201, w 2012 r. – 107, w 2013 r. – 79, w I półroczu 2014 r. – 20.

⁵⁹ W 2011 r. – 33, w 2012 r. – 105, w 2013 r. – 75, w I półroczu 2014 r. – 19.

⁶⁰ W tym 13 SBTK opisanych w punkcie 2.1 wystąpienia pokontrolnego (23 zgłoszenia) i dziesięciu innych wybranych spośród zgłoszeń złożonych w okresie 2011 – I półrocze 2014 (22 zgłoszenia), tj. przy: ul. Lubomelskiej 14, ul. Bursztynowej 20, ul. Symfonicznej 1 (stacja powstała przed 2009 r.), ul. Podzamcze 7, ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (stacja powstała przed 2009 r.), ul. Zana 11 (dwóch operatorów), ul. Głowackiego 35 (trzech operatorów).

⁶¹ Dz. U. Nr 130, poz. 879.

równoważne moce promieniowane izotropowo poszczególnych anten instalacji. WOŚ, przy przyjmowaniu zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM, egzekwował od operatorów sprawozdania z przeprowadzonych pomiarów wykonanych przez akredytowane laboratoria⁶². Ze sprawozdań tych wynikało, że nie zostały przekroczone w otoczeniu instalacji dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych (składowa elektryczna 7 V/m lub gęstość mocy 0,1 W/m²), określone w rozporządzeniu MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

W badanych sprawach WOŚ nie wniósł sprzeciwu do rozpoczęcia eksploatacji instalacji. W okresie objętym kontrolą nie ustanowiono obszarów ograniczonego użytkowania w odniesieniu do SBTK (art. 135 Poś) oraz nie ustalano w drodze decyzji wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących eksploatacji instalacji (art. 154 Poś).

(dowód: akta kontroli tom I str. 435-633, tom II str. 1-164, 189, 192)

3.3. WOŚ współpracował z WaiB na etapie prowadzenia postępowań w sprawie wydania pozwolenia na budowę SBTK lub przyjmowania zgłoszeń robót budowlanych. W sprawach objętych kontrolą (opisanych w punkcie 2 wystąpienia pokontrolnego) wydano osiem opinii o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i wydania DŚU, dotyczących SBTK przy: ul. Roztocze (dwóch operatorów), ul. Symfonicznej 1, ul. Chmielnej 1, ul. Nizinnej 1, ul. Olszewskiego 13, ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (zgłoszenie robót budowlanych z 2010 r.), ul. Sławinkowskiej 15a. Do analizy odległości miejsc dostępnych dla ludności wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anten, wykorzystywano opracowania przygotowywane - na zlecenie operatorów - przez osoby prywatne/przedsiębiorców, w których przedstawiano opis planowanego przedsięwzięcia z podaniem danych dotyczących urządzeń instalacji radiokomunikacyjnej (np. typu anteny, azymutu, wysokości zawieszenia, pochylenia wiązki, tłumienia toru), wyniki obliczeń równoważnej mocy promieniowanej izotropowo dla anten sektorowych, rzuty poziome i pionowe osi głównej wiązek promieniowania w określonej odległości (od 70 m do 200 m) od środka elektrycznego tych anten.

(dowód: akta kontroli tom II str. 183, 196)

3.4. Spośród 23 SBTK objętych kontrolą⁶³, w 13 przypadkach nastąpił wzrost równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) dla pojedynczej anteny, skutkujący koniecznością rozpatrywania miejsc dostępnych dla ludności w nowej większej odległości. Dotyczyło to SBTK poddanych, w okresie objętym kontrolą, ocenie WOŚ na etapie ich budowy (pkt 1-6), a także SBTK powstałych przed 2009 r. (pkt 7-13) zlokalizowanych przy:

- 1) ul. Roztocze 4 (wolno stojąca wieża) – na etapie budowy stacji analizowano odległość do 70 m (1.972 W, 1.216 W), w zgłoszeniu instalacji z 2.09.2013 r. operator wykazał anteny sektorowe o mocach: 3.327 W, 7.741 W i 6.962 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 m i 200 m),
- 2) ul. Roztocze 4 (stacja na budynku) – na etapie budowy stacji analizowano odległość do 150 m (2.483 W, 1.759 W), w zgłoszeniu instalacji z 23.01.2014 r. operator wykazał anteny sektorowe o mocach: 3.955 W i 6.898 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 m i 200 m),
- 3) ul. Symfonicznej 1 (stacja powstała na podstawie pozwolenia na budowę z 2010 r.) – na etapie budowy stacji analizowano odległość do 70 m

⁶² Poza jednym przypadkiem przy ul. Chmielnej 1 (zgłoszenie z 11.01.2012 r.), w którym WOŚ wzywał operatora do przedłożenia wyników pomiarów. Wezwania te były jednak nieskuteczne.

⁶³ Badaniem objęto dokumentację 45 zgłoszeń instalacji wytwarzających pole elektromagnetyczne oraz 13 analiz/kwalifikacji oddziaływania planowanych przedsięwzięć na środowisko.

- (1.990 W), w zgłoszeniu instalacji z 31.12.2013 r. operator wykazał anteny sektorowe o mocach 3.555 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 m) oraz zmienił ukierunkowanie jednej anteny z 170° na 175°,
- 4) ul. Chmielnej 1 – na etapie rozbudowy stacji analizowano odległość do 70 m (1.746 W, 1.577 W), w zgłoszeniu instalacji z 27.11.2013 r. operator wykazał anteny sektorowe o mocach: 1.953 W i 2.547 W (analiza odległości rozpatrywana do 70 m i 150 m) oraz zmienił ukierunkowanie anten ze 120°, 220°, 340° na 110°, 230°, 350°,
 - 5) ul. Nizinnej 1 – na etapie budowy analizowano odległość do 150 m (sześć anten o mocach: 2.735 W, 4.539 W), w zgłoszeniu instalacji z 15.04.2014 r. operator wykazał dziewięć anten sektorowych o mocach: 8.995 W, 3.097 W i 6.653 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 i 200 m),
 - 6) ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (zgłoszenie robót budowlanych z 2010 r.) – na etapie budowy stacji analizowano odległość do 150 m (2.786 W, 2.137 W), w zgłoszeniu instalacji z 10.12.2013 r. operator wykazał anteny sektorowe o mocach: 9.449 W, 5.625 W (analiza odległości rozpatrywana do 200 m),
 - 7) ul. Bohaterów Monte Cassino 53 (stacja powstała przed 2009 r.) – w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano trzy anteny sektorowe o mocach 1.297 W, a w zgłoszeniu z 5.03.2014 r. – sześć anten sektorowych o mocach: 1.782 W, 4.932 W (analiza odległości rozpatrywana do 70 m i 150 m),
 - 8) ul. Zana 11 (operator A) - w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano trzy anteny sektorowe o mocach 1.390 W zawieszono na wysokości 21,7 m, w zgłoszeniu z 19.12.2012 r. – sześć anten sektorowych o mocach: 3.981 W, 2.366 W zawieszonych na wysokości 25,4 m, a w zgłoszeniu z 22.04.2014 r. – 10 anten sektorowych o mocach: 2.291 W, 4.592 W, 3.251 W, 2.301 W, 5.445 W zawieszonych na wysokości 26,9 m (analiza odległości rozpatrywana do 150 m i 200 m),
 - 9) ul. Zana 11 (operator B) - w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano anteny sektorowe o mocach: 855 W, 783 W ukierunkowane na azymuty 110°, 240°, 340°, a w zgłoszeniu z 30.11.2012 r. – anteny sektorowe o mocach: 2.817 W, 4.200 W ukierunkowane na azymuty 110°, 230°, 350° (analiza odległości rozpatrywana do 150 m),
 - 10) ul. Głowackiego 35 (operator A) – w zgłoszeniu instalacji z 22.06.2011 r. wykazano anteny sektorowe o mocach: 1.439 W, 543 W, w zgłoszeniu z 20.10.2011 r. - anteny o mocach: 2.457 W, 5.413 W, a w zgłoszeniu z 28.11.2012 r. - anteny o mocach: 6.330 W, 12.736 W (analiza odległości rozpatrywana do 200 m i 300 m),
 - 11) ul. Głowackiego 35 (operator B) – w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano anteny sektorowe o mocach: 1.325 W, 2.546 W, w zgłoszeniu z 27.11.2012 r. - anteny o mocach: 4.206 W, 3.726 W, 3.624 W, 2.739 W, 2.939 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 m),
 - 12) ul. Głowackiego 35 (operator C) – w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano trzy anteny sektorowe o mocach: 2.916 W, 2.708 W, w zgłoszeniu z 10.07.2013 r. - sześć anten o mocach: 4.906 W, 5.916 W, 5.145 W (analiza odległości rozpatrywana do 150 m i 200 m),
 - 13) ul. Lubomelskiej 14 - w zgłoszeniu instalacji (2011 r.) wykazano sześć anten sektorowych o mocach: 1.522 W, 2.654 W ukierunkowanych na azymuty 0°, 50°, 130°, 170°, 260°, 290°, a w zgłoszeniu z 27.09.2013 r. – trzy anteny o mocach: 8.640 W ukierunkowane na azymuty 30°, 90°, 290° (analiza odległości rozpatrywana do 200 m).

Operatorzy w zgłoszeniach instalacji wytwarzających PEM każdorazowo oświadczyli, że miejsca dostępne dla ludności nie znajdują się w danej odległości od środka elektrycznego anteny w osi głównej wiązki promieniowania, określonej

w rozporządzeniu RM z 9.11.2010 r. i w związku z tym modyfikacja SBTk nie powodowała konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i uzyskania DŚU. Nie podawano przy tym odległości przyjętej do analizy i nie dołączano dokumentacji (np. analiz/kwalifikacji, dokumentów technicznych, projektów technologicznych, map) potwierdzającej, że modyfikacja instalacji nie będzie wymagała przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w odległości wskazanej w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 ww. rozporządzenia.

(dowód: akta kontroli tom I str. 76-82, 83-84, 104, 116, 134-141, 143-157, 178, 182, 200-207, 224, 242, 253-262, 383-393, 447-453, 461-467, 482-487, 502-506, 514-519, 535-541, tom II str. 1-22, 52-164)

3.5. Analiza 44 sprawozdań z pomiarów pól elektromagnetycznych (dołączonych do badanych zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM) wykazała, że w 16 przypadkach nie dokonywano pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w dodatkowych pionach pomiarowych w budynkach mieszkalnych (m.in. w środku pomieszczenia, w płaszczyźnie otworów okiennych), tj. według zasad określonych w punkcie 13 i 14 załącznika Nr 2 do rozporządzenia MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. W WOŚ nie wzywano operatorów do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 2 Kpa) i przyjmowano zgłoszenia instalacji wytwarzającej PEM z dołączonymi wynikami pomiarów wykonanych z pominięciem pomieszczeń mieszkalnych.

Sprawozdania takie dołączono do siedmiu zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM złożonych przez trzech operatorów do SBTk przy ul. Głowackiego 35, w tym w przypadku pięciu zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM operatora A⁶⁴, B⁶⁵ i C⁶⁶ brak jest wyników pomiarów (wyznaczenia pionów pomiarowych) wewnątrz pomieszczeń mieszkalnych w budynkach przy ul. Lelka Sowy, ul. Junoszy, ul. Popiełuszki, ul. Ćwiklińskiej, ul. Głowackiego, a w dwóch zgłoszeniach operatora C⁶⁷ – nie wykonano pomiarów, ponieważ mieszkańcy byli nieobecni lub odmówili wstępu.

Zgłoszenia instalacji wytwarzających PEM dwóch operatorów stacji przy ul. Zana 11 nie zawierały kompletnych wyników pomiarów, w tym w przypadku dwóch zgłoszeń operatora B⁶⁸ nie wykonano pomiarów w mieszkaniach w jednym budynku przy ul. Zana. Trzy zgłoszenia operatora A⁶⁹ nie ujęły wyników pomiarów z mieszkań w dwóch budynkach przy ul. Zana (lokatorzy byli nieobecni), a do zgłoszenia z 22.04.2014 r. dołączono sprawozdanie z badania bez wyznaczenia pionów pomiarowych w tych budynkach.

Ponadto do zgłoszenia instalacji wytwarzającej PEM⁷⁰ przy ul. Symfonicznej 1 (SBTK powstała przed 2009 r.) dołączono sprawozdanie bez pomiarów w dwóch budynkach przy ul. Szwajcarskiej (mieszkańcy byli nieobecni lub odmówili udostępnienia pomieszczeń do badań), do zgłoszenia instalacji przy ul. Cichej⁵⁷¹ - sprawozdanie bez pomiarów w mieszkaniach w budynkach przy ul. Ogrodowej, ul. Cichej, ul. 3 Maja, ul. Chmielnej (mieszkańcy byli nieobecni lub odmówili wykonania pomiarów), a do zgłoszenia instalacji przy

⁶⁴ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 20.10.2011 r., zgłoszenie z 28.11.2012 r.

⁶⁵ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 18.05.2011 r., zgłoszenie z 27.11.2012 r.

⁶⁶ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 10.07.2013 r.

⁶⁷ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 26.04.2011 r., zgłoszenie z 24.04.2012 r.

⁶⁸ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 13.07.2011 r., zgłoszenie z 28.11.2012 r.

⁶⁹ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 2.06.2011 r., zgłoszenie z 23.02.2012 r., zgłoszenie z 19.12.2012 r.

⁷⁰ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 30.09.2011 r.

⁷¹ Zgłoszenie instalacji wytwarzającej PEM z 7.09.2012 r.

ul. Sławinkowskiej 15⁷² – sprawozdanie bez pomiarów w budynkach mieszkalnych przy ul. Sławinkowskiej, ul. Liliowej, ul. Gajowej, ul. Willowej (mieszkańcy odmówili wstępu).

(dowód: akta kontroli tom I str. 555-560, 569-574, tom II str. 44-50, 66-106, 115-164)

3.6. W okresie objętym kontrolą w Urzędzie nie przeprowadzono kontroli wewnętrznych w zakresie przestrzegania przepisów prawa, procedur i wymagań ochrony środowiska przy sytuowaniu i eksploatacji SBTk oraz nie rozpatrywano skarg obywateli, załatwianych w trybie Kpa, dotyczących postępowań związanych z ochroną środowiska przed nadmierną emisją pól elektromagnetycznych ze SBTk.

(dowód: akta kontroli tom II str. 198)

3.7. W trakcie kontroli NIK powołała z Wojskowej Akademii Technicznej biegłego w dziedzinie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym w celu zbadania poprawności merytorycznej i zgodności z przepisami prawa dokumentacji dotyczących trzech SBTk zlokalizowanych przy ul. Głowackiego 35. W przedstawionej opinii biegły stwierdził m.in., że:

- w przedłożonych sprawozdaniach pomiarowych brak jest pomiarów wewnątrz budynków,
- przy określaniu odległości od anteny dla procedury kwalifikacji szkodliwości SBTk należy przyjmować sumaryczną wartość EIRP dla wszystkich anten pracujących na tym samym kierunku. W takim przypadku, w odniesieniu do anten nadawczych SBTk sformułowanie „pojedyncza antena” należy rozumieć jako „system antenowy” pracujący na określonym kierunku promieniowania, tj. określonym sektorze.

W wyniku przeprowadzonych pomiarów nie stwierdzono występowania poziomów pól elektromagnetycznych wyższych od wartości dopuszczalnej w miejscach dostępnych dla ludności.

(dowód: akta kontroli tom II str. 417-449)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Nieprzeprowadzenie weryfikacji i przyjęcie zgłoszeń instalacji wytwarzającej PEM z wynikami pomiarów, które nie obejmowały pomiarów przeprowadzonych w budynkach mieszkalnych, tj. nie spełniały wymagań określonych w pkt 13 załącznika Nr 2 do rozporządzenia MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Z uwagi na stwierdzone braki w 16 sprawozdaniach pomiarowych (opisanych w punkcie 3.5 wystąpienia pokontrolnego) przedkładanych przez operatorów wraz ze zgłoszeniami instalacji wytwarzających PEM, organ ochrony środowiska nie posiadał pełnej wiedzy, niezbędnej dla stwierdzenia w tych przypadkach istnienia (bądź braku) przesłanek do wniesienia sprzeciwu.

Dyrektor WOŚ wyjaśniła, że pomiary dołączone do zgłoszeń zostały wykonane przez podmioty posiadające stosowne kompetencje i akredytację Polskiego Centrum Akredytacji, a akredytacja jest mechanizmem wykorzystywanym w celu zapewnienia publicznego zaufania w odniesieniu do wiarygodności działań istotnych dla zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska i w związku z tym organ ochrony środowiska nie miał uprawnień do podważania pomiarów przedstawionych przez akredytowane laboratoria.

(dowód: akta kontroli tom I str. 555-560, 569-574, tom II str. 44-50, 66-106, 392)

⁷² Zgłoszenie instalacji wytwarzającej pole elektromagnetyczne z 25.06.2012 r.

NIK nie podziela poglądu wyrażonego w ww. wyjaśnieniu, ponieważ organ ochrony środowiska wnosi sprzeciw do instalacji nowo zbudowanej lub zmienionej w sposób istotny, jeżeli eksploatacja instalacji objętej zgłoszeniem powodowałaby przekroczenie standardów emisyjnych lub standardów jakości środowiska (art. 152 ust. 4 i 4a pkt 1 Poś). W trakcie prowadzonego postępowania w sprawie złożonego zgłoszenia instalacji wytwarzającej PEM organ ocenia na podstawie kompletnego zgłoszenia (w tym dołączonych wyników pomiarów), czy doszło do przekroczenia standardów i czy zmiana instalacji ma charakter istotny. Brak pomiarów wykonanych w miejscach dostępnych dla ludności (w ww. przypadkach dotyczyło to budynków mieszkalnych) uniemożliwia dokonanie takiej oceny i w związku z powyższym organ powinien wezwać operatora do uzupełnienia zgłoszenia w trybie art. 64 § 2 Kpa, a pozostawienie bez rozpoznania zgłoszenia będzie wywoływało takie same skutki, jakby w ogóle nie zostało dokonane i w przypadku eksploatacji instalacji będzie wyczerpywało znamiona wykroczenia określonego w art. 342 Poś.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

NIK zwraca uwagę, że kwestia ewentualnej konieczności uzyskania DŚU dla SBTK nie była przedmiotem szczegółowego badania przez Urząd na etapie ich eksploatacji w sytuacji istotnego zwiększenia w późniejszym okresie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) pojedynczych anten sektorowych tych stacji⁷³. Wynikało to z braku prawnego obowiązku dokumentowania przez operatorów rzetelności oświadczeń, co do kwalifikacji środowiskowej przedsięwzięcia, składanych w zgłoszeniach środowiskowych.

Na pytanie o przyczyny braku prowadzenia analiz w zakresie kwalifikacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w sytuacji, gdy miała miejsce przebudowa lub rozbudowa instalacji polegająca na zmianie warunków pracy anten (m.in. zmiana wysokości zawieszenia, pochylenia, ukierunkowania), a także na zwiększeniu równoważnej mocy promieniowania izotropowo pojedynczych anten sektorowych, dyrektor WOS odpowiedziała, że prowadzi się analizę pod kątem kwalifikacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych dołączonych do informacji o zmianie danych.

(dowód: akta kontroli tom II str. 222)

W ocenie NIK, pomiary poziomów pól elektromagnetycznych nie dostarczają pełnej wiedzy na temat zmienionych instalacji SBTK, ponieważ nie zawierają rysunków (rzutów poziomych i pionowych osi głównej wiązki promieniowania) uwzględniających wydłużoną odległość od środka anteny, a także danych umożliwiających wyliczenie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo dla pojedynczej anteny (m.in. sumarycznej mocy maksymalnej wyjściowej na sektor, tłumienia toru, zysku energetycznego).

Ocena cząstkowa

Rzetelnie weryfikowano istnienie przesłanek lub ich brak do uzyskania przez inwestorów DŚU na etapie planowanej budowy SBTK (opinie na etapie poprzedzającym wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji, decyzji o pozwoleniu na budowę, bądź przyjęcia zgłoszenia budowlanego). Jednakże działania te sprowadzały się do analiz na etapie przedinwestycyjnym. Brak było zaś możliwości skutecznej weryfikacji prawidłowości zakwalifikowania funkcjonujących SBTK jako przedsięwzięć niewymagających DŚU, w sytuacji istotnego (nawet wielokrotnego) zwiększenia przez operatorów w późniejszym

⁷³ W 13 objętych kontrolą sprawach (opisanych w punkcie 3.4 wystąpienia pokontrolnego) nastąpiła zmiana parametrów charakterystycznych SBTK, polegająca m.in. na zwiększeniu mocy pojedynczych anten, zawieszeniu nowych anten lub zmiany azymutu osi głównych wiązek promieniowania.

okresie mocy EIRP anten sektorowych, niekiedy wraz z montażem dodatkowych anten. Wynikało to z braku prawnego obowiązku dokumentowania przez nich rzetelności oświadczeń co do kwalifikacji przedsięwzięć.

Ponadto do zgłoszeń instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne oraz informacji o zmianie danych, konsekwentnie egzekwowano od operatorów sprawozdania pomiarowe, z których część – zdaniem NIK – nie dawała jednak Prezydentowi Miasta (organowi ochrony środowiska) wystarczającej wiedzy do skutecznej weryfikacji dotrzymania standardów jakości środowiska, a w rezultacie stwierdzenia istnienia (bądź braku) przesłanek do wniesienia sprzeciwu wobec ww. zgłoszenia. Sprawozdania te nie były rzetelnie weryfikowane przez WOS, czego wyrazem jest brak działań w związku z niespełnianiem przez niektóre sprawozdania podstawowych wytycznych, co do metodyki pomiarów, wynikających z przepisów prawa⁷⁴. W ocenie NIK, zgłoszenie instalacji, z którego wynika, iż badania pól elektromagnetycznych nie zostały wykonane z zastosowaniem ww. metodyki może pozostać bez rozpoznania, gdy zgłaszający nie wywiąże się z nałożonego obowiązku uzupełnienia lub skorygowania załączonego przez siebie sprawozdania (art. 64 § 2 Kpa). Zdaniem NIK, organ ochrony środowiska może uznać, iż wykonanie pomiarów z pominięciem ww. metodyki, uprawnia do wniesienia sprzeciwu na podstawie art. 152 ust. 4a pkt 1 Poś. Przeprowadzenie badań z pominięciem metod określonych w akcie powszechnie obowiązującym może bowiem prowadzić do otrzymania innych wielkości emisji, niż gdyby badania były prowadzone w oparciu o metody określone w przepisach prawa, a tym samym może prowadzić do zadeklarowania w zgłoszeniu wielkości emisji odmiennych od rzeczywistych.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁷⁵, wnosi o:

1. Wydawanie decyzji o ustaleniu lokalizacji, po uprzednim uzgodnieniu ich projektu z zarządcą drogi, gdy planowane inwestycje lokalizowane są na obszarach przyległych do pasa drogowego.
2. Kwalifikowanie budowy SBTK jako zamierzenia budowlanego wymagającego uzyskanie pozwolenia na budowę.
3. Egzekwowanie od inwestorów kompletnych projektów budowlanych stacji bazowych, zawierających części sporządzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w specjalności telekomunikacyjnej.
4. Wyznaczanie obszaru oddziaływania SBTK w postępowaniach w sprawie wydawania pozwolenia na budowę zgodnie z mocą i przestrzenną charakterystyką anten,
5. Weryfikowanie wyników pomiarów dołączonych do zgłoszeń instalacji wytwarzających PEM w zakresie spełnienia podstawowych wytycznych dotyczących metodyki przeprowadzenia pomiarów, a w razie stwierdzenia braków konsekwentne korzystanie z procedury uzupełnienia braków w zgłoszeniach, okresonej w art. 64 § 2 Kpa, bądź wnoszenia sprzeciwu w trybie art. 152 ust. 4a Poś.

⁷⁴ Załącznika Nr 2 do rozporządzenia MŚ z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

⁷⁵ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Lublinie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Lublin, grudnia 2014 r.

Kontrolerzy
Dariusz Rogowski
główny specjalista kontroli państwowej

Dyrektor
Delegatury Najwyższej Izby Kontroli
w Lublinie
Edward Lis

.....
podpis

.....
podpis

Katarzyna Durakiewicz
specjalista kontroli państwowej

.....
podpis